

ஆபிரகாமுடன் மேசியாத்துவ உடன்படிக்கை

ஆதி. 22:18ல் தேவன் ஆபிரகாமிடம், “நீ என் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்தபடியினால், உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று ஆணையிட்டார். இந்த வாக்குத்தத்தமானது கிறிஸ்துவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் என்று பவுல் கலா. 3:16ல் குறிப்பிட்டார்: “ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் வாக்குத் தத்தங்கள் பண்ணப்பட்டன; சந்ததிகளுக்கு என்று அநேகரைக் குறித்துச் சொல்லாமல், உன் சந்ததிக்கு என்று ஒருவனைக் குறித்துச் சொல்லி யிருக்கிறார், அந்தச் சந்ததி கிறிஸ்துவே.”

பவுல், எபிரெயம் மற்றும் கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளின் தமது பயன்பாட்டில் மிகச் சரியாக இல்லாதிருந்தார் என்று சிலர் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர் (கலா. 3:16), ஏனென்றால் அவர்கள், இவ்விரு வார்த்தைகளும் வேதாகமத்தில் பன்மை அர்த்தத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டன என்று நம்பினர். இருப்பினும், இது உண்மையல்ல. “சந்ததி” என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தையான *zera* என்பதும் அதற்குச் சரியான கிரேக்க வார்த்தையான *sperma* என்பதும் ஒருமை வடிவில் உள்ளன, ஆனால் அர்த்தத்தில் அவை தொகுப்பாகவும் இருக்க முடியும். இவ்விதமாக, இவ்வார்த்தைகள் ஒருமையும் பன்மையுமாக இருக்க முடியும். பெரும்பாலான இடங்களில் அர்த்தப் படுத்தப்படுவது என்ன என்பதை சந்தர்ப்பப் பொருளோ அல்லது வார்த்தையைப் பயன்படுத்துபவரோதான் தீர்மானிக்க முடியும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் *zera* என்ற எபிரெய வார்த்தையானது பெரும்பாலும் பன்மைக் கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. என்றாலும், சில வசனப் பகுதிகளில் *zera* என்பதற்கு ஒருமைப் பயன்பாடே சாத்தியமான ஒன்றே ஒன்றாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக ஆதி. 4:25; 15:3; 21:13; மற்றும் 1 சாமு. 1:11 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்.

“சந்ததி” அல்லது “சந்தானம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள *zera* என்ற வார்த்தையானது இந்த வசனப் பகுதிகளில் ஒருமையாக மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியும். அதே விதமாகவே, *sperma* என்ற கிரேக்க வார்த்தையானது மிகப் பெரும்பாலும் பன்மையாக உள்ளது ஆனால் இது ஒருமையாகவும் இருக்க முடியும். மத். 22:25ல், “சந்தானம்” (*sperma*) என்பது ஒன்று அல்லது அதிகமான பிள்ளைகளை அர்த்தப்படுத்துகின்றது என்று புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இதுவே மாற். 12:20-22லும் உண்மையாய் உள்ளது ஏனெனில் மாற். 12:19 வசனமானது “சந்தானமில்லாமை” (ஒருமை)

என்று திட்ட வட்டமாகக் கூறுகின்றது.

பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலும் “சந்தி” என்பதற்கான இந்த வார்த்தைகள் ஒருமை அர்த்தமுடையவைகளாய் இருக்க முடியும். இது, அவைகளின் பெரும்பாலான அர்த்தம் இதுவே என்று அர்த்தப் படுத்துவதில்லை; ஆனால் அவைகள் அவ்விதமாய்ப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன என்ற உண்மையானது, ஆதி. 22:18ல் தேவன் “ஒன்றை” மட்டுமே பேசினார் என்ற கூறுவதில் பவுல் தவறு செய்யவில்லை என்று அர்த்தப்படுகின்றது, அதில் தேவன் இயேசு என்ற ஒரே ஒரு நபரைக் குறிக்க மட்டுமே ஒருமையைப் பயன்படுத்தினார். தேவன் அது ஒருமையையா அல்லது பன்மையையா எதை அர்த்தப்படுத்தும்படி கூறினார் என்பதை அவர் (தேவன்) மட்டுமே அறிந்துள்ளார். இருப்பினும், தேவ ஆவியானவரே பவுலை இயக்கினார் (1 கொரி. 7:40); ஆகையால், ஆவியானவர் மூலமாகப் பவுல், “சந்தி” என்பதின் தேவ கருத்தை அறிந்தார். தேவன் ஆபிரகாமுடைய சந்ததியார் யாவரின் மூலமாக இன்றி, ஆபிரகாமின் ஒரு சந்தி மூலமாகவே உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பார் என்பதே அவருடைய வாக்குத்தத்தமாக இருந்தது.

ஆபிரகாமின் ஒரு சந்தி மூலமாக பூமியின் சகல குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்கும் இந்த ஒப்பந்தமானது தேவனுடைய மாபெரும் உடன்படிக்கைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. இதில் யூதர்களுக்கு மட்டுமின்றி புறஜாதியாருக்கும் ஒரு நம்பிக்கை நிலை நிற்கின்றது, ஏனெனில் இந்த வாக்குத்தத்தமானது உலகின் எல்லாக் குடும்பங்களையும் உள்ளடக்கியது. யூத இனமானது, இந்தக் கூற்று தங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கிற்று - அதாவது அவர்கள் ஒரு இனம் என்ற வகையில் உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு வரையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள் - என்று நினைத்தது. இதற்குப் பதிலாக, தேவன் தம்முடைய அன்பின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக பூமியின் எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் தாம் ஆசீர்வாதங்கள் அளிக்க நோக்கங் கொண்டார். தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்கான நமது நம்பிக்கை யானது தேவன் ஆபிரகாமுக்கு அளித்த இந்த வாக்குத்தத்தத்தின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது.

ஆபிரகாம் தேவனுடைய சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார் (ஆதி. 22:18), மற்றும் நாமும் அதையே செய்தால் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவோம். நாம், நித்திய இரட்சிப்புக்குக் காரணரான (எபி. 5:9) இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படிவதினால் தேவனைப் பின்பற்ற வேண்டும். நாம் “ஆபிரகாமுடைய விசுவாசத்தைச் சார்ந்தவர்களாய்” (ரோமர் 4:16) இருக்க வேண்டும்.

ஆபிரகாமுடன் தேவனுடைய உடன்படிக்கை ஹியுகோ மெக்கோர்ட்

“உடன்படிக்கை” என்ற வார்த்தையானது (ஆதி. 15:18) “வெட்டுவதற்கு” என்ற அர்த்தமுள்ள *barah* என்ற மூல வார்த்தையிலிருந்து வந்ததாகும். உடன்படிக்கை என்பது ஒரு பிணைப்பாக, முத்திரையிடப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தமாக இருக்கின்றது. “உடன்படிக்கை பண்ணு” என்ற சொற்றொடரானது, “வெட்டுவதற்கு, வெட்டிச் சரிப்படுத்துவதற்கு” என்ற அர்த்தமுள்ள *Karath* என்ற இரண்டாவது வார்த்தையொன்றைப் பயன்படுத்துகின்றது. இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இச்சொற்றொடரானது “ஒரு உடன்படிக்கையைச் செதுக்குதல்” என்ற நேரடி அர்த்தம் தருவதாயிருக்கின்றது, “உடன்படிக்கை செய்தல்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

ஒரு சந்ததிக்கான வாக்குத்தத்தம்

தேவன் அநேக வருடங்களாக ஆபிரகாமுக்கு ஒரு சந்ததியை மறுபடி மறுபடி வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார் (ஆதி. 12:7; 13:15). வருடங்கள் பல கடந்தும் வாரிசுக்கு ஒரு பிள்ளையற்றவராய் இருந்த ஆபிரகாம், தமது வீட்டின் “விசாரணைக் கர்த்தனாய்” இருந்தவன் தமது உடமைகளைச் சட்டப்படிச் சுதந்திரத்துக் கொள்வான் என்றார். ஆயினும் தேவன் அப்படிப்பட்ட சுதந்திரவாளி ஆபிரகாமின் உடலில் இருந்தே தோன்றப் போவதாக உறுதி செய்தார் (ஆதி. 15:4). நிறைவாக, அவரது சந்ததியார்கள் வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போலக் கணக்கில் அடங்காத எண்ணிக்கையில் பெருக வேண்டியதாயிருந்தது. தேவன் தமது வார்த்தையை நிறைவேற்றினார் என்பது, ஆபிரகாமின் சொந்த மகனான ஈசாக்கின் வம்சா வழியில் வந்த இலட்சக்கணக்கான எபிரெயர்கள் இப்பூமியில் வாழ்ந்ததன் மூலம் ஆதாரப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாபெரும் “சந்ததியாக” கிறிஸ்து வந்தார் (கலா. 3:16). அவர் மூலமாக - எபிரெயர் மட்டுமின்றி புறஜாதியாரும் (வெளி. 7:4, 9) இணைந்த - திரளான கூட்டம் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் ஆனார்கள் (கலா. 3:29).

ஒரு நாட்டிற்கான வாக்குத்தத்தம்

தேவன் ஆபிரகாமுடன் “செதுக்கிக் கொண்ட” உடன்படிக்கையானது திரளான வாரிசுகளை உள்ளடக்கியது மட்டுமின்றி, அவர்கள் வாழ்வதற்கென்று அசீரியா தொடங்கி எகிப்து மட்டும் பரந்து விரிந்த நாடு ஒன்றையும் அவர்களுக்கு வழங்கியது. இந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறுவதற்கு நீண்ட காலம் சென்றதாகக் காணப்பட்டாலும் (ஆதி. 15:13), தேவன் அதைக் காத்துக் கொண்டார். நானூற்று முப்பது வருடங்களுக்குப் பிறகு

(யாத். 12:40), ஆபிரகாமின் சந்ததியார் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டை நோக்கிப் பயணமானார்கள். நிறைவாக, “இந்தப் பிரகாரமாகக் கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுப்பேன் என்று அவர்களுடைய பிதாக்களுக்கு ஆணையிட்ட தேசத்தையெல்லாம் கொடுத்தார்; அவர்கள் அவைகளைச் சுதந்தரித்துக் கொண்டு, அவைகளிலே குடியிருந்தார்கள்” (யோசு. 21:43; 23:14; நியா. 2:1; 1 இரா. 4:21). துரதிர்ஷ்டவசமாக, இந்நாட்களில் சிலர், தேவன் தமது வார்த்தையை இன்னமும் நிறைவேற்றவில்லை என்று உறுதியாய்க் கூறுகின்றார்கள். ஆயிரமாண்டு முன்அரசாட்சிக் கொள்கைக் காரர்கள் தேவனைச் சங்கடமான சூழ்நிலையில் ஆழ்த்துவதற்கு முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

மிகவும் முக்கியமான வாக்குத்தத்தம்

ஆதியாகமம் 15ம் அதிகாரம் முழுவதுமே முக்கியமானதுதான்; ஆனால் அதில் ஒரு வசனம் மிகவும் முக்கியமானதாய் இருக்கின்றது. வசனம் 6, நாம் எவ்விதத்தில் இரட்சிக்கப்படுகின்றோம் என்று புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக ரோமர் 4:3, கலாத்தியர் 3:6, மற்றும் யாக்கோபு 2:23 ஆகிய வசனங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆபிரகாம் தேவனை “விசுவாசித்தார்” என்று மோசே உறுதிப்படுத்தின போது, தேவன் இருக்கின்றார் என்ற அவருடைய (ஆபிரகாமுடைய) மன இணக்கத்தைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை. உடன்படிக்கை தரப்படுவதற்கு முன்னாலேயே ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்திருந்தார். (அவர் தமது தகப்பனாருடைய விக்கிரகாராதனையில் ஒருபொழுதும் பங்கேற்காதிருந்திருக்கலாம்.) மேலும், அவர் தமது சொந்த இரத்தத்திலிருந்து ஒரு சந்ததியைப் பெறுவார் என்ற தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தையும் விசுவாசித்தார். இந்த விசுவாசமே அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.

ஆபிரகாமின் விசுவாசமானது மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளில் இருந்து முற்றிலும் தனிப்பட்டதாய் இருந்தது (ரோமர் 3:28; 4:2-5; கலா. 2:16; 3:5). சீனாய் மலையில் கிரியைப் பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்னதாகவே ஆபிரகாம் தமது சுதந்தரத்தைப் பெறும்படி சென்று விட்டார். இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய தேவனுடைய வசனத்தின்மீது ஒரு மனிதர் கொண்டிருக்கும் விசுவாசமே (ரோமர் 4:23-25) அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்படுகின்றது, இப்படிப்பட்ட விசுவாசமானது மோசேயின் பிரமாணத்தினால் உண்டான கிரியைகளுடன் தொடர்பற்றதாக இருக்கின்றது. இவ்விரண்டையும் ஒருவர் இணைக்க முயற்சி செய்தால், அவர் கிறிஸ்துவை வியர்த்தமாக்குகின்றார் (கலாத்தியர் 5:4).

ஆபிரகாமின் விசுவாசம் வெறும் விசுவாசமாக மட்டும் இருந்ததில்லை, அவருடைய விசுவாசத்தின் “அடிச்சுவடுகள்” (ரோமர் 4:12) அநேகமாய் இருந்தன; அநேக நாடுகளின் ஊடாக அவர் நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் பயணம் செய்தார். மேலும், ஆபிரகாம் தமது ஒரே மகனைப் பலியிடுவதற்காகத் தமது கத்தியை உருவும் வரையிலும் ஆதியாகமம் 15:6ல் நாம்

வாசிக்கும் அவரது விசுவாசம் உண்மையில் நிறைவடையவில்லை (யாக்கோபு 2:23).

ரோமர் மற்றும் கலாத்தியர் ஆகியோருக்கு எழுதிய நிருபங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள விசுவாசமானது நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளைக் குறிப்பாக விலக்கி வைத்தாலும், எவ்வகையிலும் அவை விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலை விலக்கி வைப்பதில்லை (ரோமர் 1:7; 16:25). விசுவாசம் என்ற வார்த்தை குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொரு வேளையிலும், விசுவாசக் கீழ்ப்படிதலின் விபரங்கள் முன் வைக்கப்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, ரோமர் 5:1ல் கூறப்பட்டுள்ள விசுவாசத்தில், (1) தேவன் இருக்கின்றார் அல்லது கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன் என்று மனதில் நம்புதல், (2) மனந்திரும்புதல், (3) அறிக்கையிடுதல் அல்லது, (4) ஞானஸ்நானம் பெறுதல் (ரோமர் 6:3, 4ஐக் காணவும்) ஆகியவை குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆயினும், நீதிமாண்களாக்குகின்ற “விசுவாசத்தில்” இந்த நான்கும் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. கலாத்தியர் 3:26ல் கூறப்படுகின்ற தேவனுடைய புத்திரராக்கும் விசுவாசமானது மனந்திரும்புதல் அல்லது ஞானஸ்நானத்தைக் குறிப்பிடுவதில்லை, ஆனால் அதற்கு அடுத்த வசனத்தில் விசுவாசமானது ஞானஸ்நானத்தை உள்ளடக்கியுள்ளதென்று காட்டுகின்றது.

ஒருவர் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொள்ளவில்லையென்றால் அவர் தேவனுடைய பிள்ளையாக முடியாது. ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறும் வரைக்கும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொள்ளாதவராயிருப்பதால், தேவனுடைய பிள்ளையாக்கும் விசுவாசமானது ஞானஸ்நானத்தை உள்ளடக்கியதாகவே இருக்கின்றது. விசுவாசம் (அதன் உள்ளடக்கங்கள் யாவற்றோடும் கூட) என்பதே ஒரு கிரியையாகத்தான் இருக்கின்றது (யோவான் 6:29), ஆனால் அது தேவனுடைய கிரியையாய் இருக்கின்றது. மனிதருடைய எந்தக் கிரியையாலும் (எபேசியர் 2:8, 9) இரட்சிப்பைச் சூதந்தரிக்க முடியாது.

ஹியூகோ மெக்கோர்ட்